

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 10C/403/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214209414
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulgan
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6214209414.5

Rozhodnutie

Okresný súd Veľký Krtíš, samosudcom JUDr. Jánom Šulganom, v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., IČO: 47 234 679, so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, adresa pre doručovanie: Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, proti odporcovi I. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX D. XX, v konaní zastúpenom opatrovníkom J. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX G. XX, bratom odporcu, o zaplatenie 216,17 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 149,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 17.05.2012 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi pomernú časť trov konania, pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 6,25 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 25,40 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom doručeným Okresnému súdu dňa 16.12.2014 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu k úhrade sumy 216,17 Eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 49,89 Eur, úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 216,17 Eur od 09.12.2014 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že dňa 15.11.2011 uzatvoril navrhovateľ s odporcom Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 149,- Eur. Zmluvné strany sa dohodli na splátkach vo výške 15,56 Eur. Odporca mal dlh splatiť v 12 pravidelných mesačných splátkach. Odporca sa dostal s úhradou svojho záväzku do omeškania a listom zo dňa 26.04.2012 navrhovateľ vyzval odporcu k úhrade celého dlhu v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Navrhovateľ si v konaní uplatnil istinu vo výške 44,11 Eur, úrok vo výške 13,97 Eur, zosplatenú istinu vo výške 104,89 Eur, poistenie bill protection vo výške 5,20 Eur a upomienka II vo výške 48,- Eur.

Súd vydal vo veci dňa 26.02.2015 platobný rozkaz č. 10Ro/481/2014-34. Z dôvodu nemožnosti doručenia platobného rozkazu do vlastných rúk odporcu súd platobný rozkaz zrušil. Uznesením č.k. 10C/403/2015-48 zo dňa 14.08.2015 súd ustanovil odporcovi opatrovníka v osobe J. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. Č.. XX, brata odporcu, s ktorým súd pokračoval v konaní.

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor. Postupoval pritom podľa ustanovenia § 156 ods. 3 O. s. p a oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to návrhom na vydanie platobného rozkazu, predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu zo dňa 25.11.2014 spolu s podacím hárkom, úverovou zmluvou zo dňa 15.11.2011 spoločne s úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 26.04.2012, výpisom čerpania splátok a úhrad.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav. Navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzatvorili dňa 15.11.2011 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi spotrebný úver vo výške 149,- Eur na kúpu elektroniky značky SONY DAVTZ135. Úver mal byť splatený v 12 mesačných splátkach vo výške 15,56 Eur, splatných 30 deň v mesiaci. V zmluve je uvedená aj na ročná úroková sadzba 27,59 %, RPMN 31,8%, priemerná RPMN 45,11%. Odporca neuhradil žiadnu splátku a navrhovateľ v zmysle zákona úver zosplatnil a požiadal o splatenie celej dlžnej sumy.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 z. č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 z. č. 129/2010 účinného v čase uzatvorenia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať o. i. tieto náležitosti:

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm.b) Zákona č. 129/2010 účinného v čase uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva..

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Z dôkazov predložených navrhovateľom vyplýva, že sa jedná o úverovú zmluvu, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou. Spotrebiteľská zmluva, teda zmluva medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadá pod ochranu upravenú § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto navrhovateľ bol odo dňa uzavretia zmluvy s odporcom v postavení dodávateľa a odporca v postavení spotrebiteľa. Súd považuje za preukázané, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú pretlač, teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu podľa svojej predstavy naformuloval, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Za takého stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu. Zákom č. 150/2004, ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník bola prebratá aj smernica Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. V zmysle čl. 3 smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Súd poukazuje na to, že posudzovaná úverová zmluva svojim rozsahom, štruktúrou je štandardnou adhéznou zmluvou, pre ktorú je typický neprehľadný text napísaný miniatúrnym ťažko čitateľným písmom s odkazom na úverové zmluvné podmienky tvoriacu neoddeliteľnú súčasť zmluvy obdobne napísané nečitateľným písmom. Podľa názoru súdu zmluva uzatvorená medzi účastníkmi obsahuje viaceré zmluvné podmienky, ktoré sú neprimerané. Je tu zrejmá existencia nekalej obchodnej praktiky žalobcu vrátane praktiky s používaním takmer nečitateľného textu v časti zmluvy ako aj v úverových podmienkach. Z hľadiska menšej informovanosti je odporca v znevýhodnenom postavení oproti navrhovateľovi a používanie tejto podmienky umožňuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach na strane odporcu. Za nekalú praktiku považuje súd aj ustanovenie o revolvingu, ktoré tak isto nie je považované za individuálne dohodnuté, pretože je súčasťou už natlačených formulárov a odporca nemá možnosť nijakým spôsobom tieto ustanovenia zmeniť aj napriek tomu, že si revolving čerpať nemusí, tak ako bolo i v tomto prípade. Odporca síce časť zmluvy upravujúcu revolving podpísal, ale podľa názoru súdu k tomu došlo omylom, pretože zmluva o revolvingu je súčasťou úverovej zmluvy, pôsobí skryto a odporca žiaden revolving nechcel, žiaden si ani nečerpá. Rovnako nebola individuálne dohodnutá rozhodcovská doložka, ktorá je tak isto súčasťou už natlačených dokumentov. Podľa názoru súdu, všetky podstatné náležitosti, ktoré vyžaduje zákon pre spotrebiteľskú zmluvu musia byť uvedené priamo v zmluve. Neobstojí odkaz na všeobecné úverové podmienky, ktoré navyše nie sú podpísané a súdu nie je zrejmé, či sa odporca s nimi oboznámil. Odporca iba podpísal zmluvu, kde je drobným písmom pod čiarou uvedené, že Úverové

podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy a potvrdzuje, že ich prevzal a oboznámil sa s nimi. Navrhovateľ však žiadnym spôsobom nepreukázal, že odporca sa s nimi skutočne oboznámil, nehľadiac na to, že všetky podstatné náležitosti majú byť súčasťou zmluvy. Navyše skutočnosť, že táto informácia je napísaná menším typom písma môže viesť spotrebiteľa k domnienke, že ide o nepodstatné náležitosti.

V uzatvorenej úverovej zmluve absentujú podľa názoru súdu podstatné náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. V zmluve je síce uvedená výška splátok, ale absentuje údaj o výške istiny a úroku v jednotlivých splátkach (§ 9 ods. 2 písm. l) cit. zákona). Podľa názoru súdu je ustanovenie zmluvy v časti upravujúcej výšku úrokovej sadzby v rozpore s dobrými mravmi. Dohodnutá výška úroku nesmie odporovať ustanoveniu § 39 Občianskeho zákonníka, čiže nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, čo v tomto prípade neplatí. Súd rešpektuje vyššiu úrokovú sadzbu u nebankových subjektov, ktorá zohľadňuje zvýšenú mieru rizika u klientov nepriechodných u bánk, ale len do takej výšky sadzby, ktorá nie je v rozpore s dobrými mravmi. Z prehľadu NBS o úrokových sadzbach súd zistil, že v čase uzavretia úverovej zmluvy, výška úrokových sadzieb pri spotrebiteľských úveroch od jedného do piatich rokov poskytnutých v XI/2011 predstavovala 11,23% ročne. Dohodnutá úroková sadzba vo výške 27,59% ročne je viac ako dvojnásobok uvádzanej priemernej sadzby, čo súd považuje za rozpor s dobrými mravmi a preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka je v tejto časti zmluva neplatná. Keďže ide o absolútnu neplatnosť, tak súd nemôže z vlastnej iniciatívy dohodnutú a neplatnú úrokovú sadzbu v zmluve nahradiť inou úrokovou sadzbou platnou pre obdobné úvery. Súd tak zmluvu posúdil ako zmluvu neobsahujúcu úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. i) cit. zákona).

Na základe uvedeného súd považuje za preukázané, že v zmluve chýbajú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i) a l) zákona č. 129/2010 Z.z. Súd preto považuje za preukázané, že uzatvorená zmluva medzi navrhovateľom a odporcom je platná, ale v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. písm. b) je uzatvorená zmluva považovaná za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov.

Súd považuje za preukázané, že odporcovi bol poskytnutý úver vo výške 149,- Eur, z ktorého neuhradil žiadnu splátku. Navrhovateľ má tak nárok na sumu 149,- Eur. V tejto časti považuje súd nárok navrhovateľa za dôvodný, preto súd zaviazal odporcu k úhrade tejto sumy.

Súd považuje za preukázané, že odporca je v omeškaní s plnením peňažného dlhu od 17.05.2012, to znamená od 15. dňa od odoslania výzvy k splateniu celého úveru. Súd tak rozhodol o úrokoch z omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia.

Pri určení trov konania súd vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov konania nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ mal v konaní úspech len čiastočný, keď zo žiadanej sumy 216,17 Eur mu súd priznal sumu vo výške 149,- Eur. Rozsah úspechu navrhovateľa je tak 68,93 % a neúspechu 31,07 %. Miera úspechu navrhovateľa tak predstavuje 37,86 % (68,93% - 31,07 %) navrhovateľ má tak právo na náhradu nákladov vo výške 37,86% z uplatnených trov konania. Zo zaplateného poplatku vo výške 16,50 mu súd priznal 6,25 Eur a z uplatnených trov právneho zastúpenia vo výške 67,10 Eur za dva úkony právnej pomoci (príprava a prevzatia, písomné podanie na súd po 19,92 Eur + 2x 8,04 Eur režijný paušál + 20% DPH) súd priznal 25,40 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uznesením ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli doteraz uplatnené.
- f) Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vo veci (§205 ods. 2 O.s.p.)

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môžu odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.)

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov)